H. Mortensen
Juli 1904

J. P. E. HARTMANN.

MUSIK

TIL

UNDINE,

DRAMATISK ÆVENTYR AF C. BORGAARD.

OP. 33.

Klaver-Udtog.

KJØBENHAVN.
SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.
1878.

XI.

»Undine« opførtes første Gang paa det kongelige Theater den 18de September 1842. Musiken har, med Undtagelse af nogle faa mindre Nummere (udkomne paa C. C. Loses Forlag), ikke tidligere været udgivet. Da Stykket ikke er trykt, gjengives her dets væsentlige Indhold, hvis Æmne er taget fra Fr. de la Motte Fouqué's Æventyr af samme Navn.

Den unge Ridder Huldbrand er ved sælsomme Hændelser kommen til en afsides liggende Hytte ved Donaufloden, hvor han gjæstfrit modtages af Fiskeren Guntram og dennes Hustru Anna: et voldsomt Uvejr, som efter hans Ankomst er brudt los, har ganske afskaaret Hyttens Beboere fra Omverdenen, idet Flodens Stigen har forvandlet den Halvø, hvorpaa Hytten staar, til en Ø, og Fiskerens Baad er for skrobelig til at kunne trodse det oprørte Element. Her lærer Ridderen Guntrams og Annas Plejedatter Undine at kjende, og hun bliver Gjenstand for hans Kjærlighed. Plejeforældrene, der havde fundet Undine som et lille Barn ved Flodbredden, vide ikke, hvor hun hører hjemme; men, ligesom hendes Navn, som hun, dengang hun blev fundet, havde kunnet udtale, betegner hende som Bølgernes Datter, saaledes er der ved hendes forunderlige, vilde Væsen, hendes Lyst til at se Naturen i Oprør og i overlegen Kamp mod Mennesket og ved hendes ubetvingelige Hang til at færdes ved Floden noget Mystisk og Uforklarligt, som tyder paa, at hun tilhører en Verden, der er forskjellig fra Menneskenes. Kun vanskeligt formaar hun at føje sig efter de Andre, og hun bereder hyppigt Plejeforældrene Kummer ved at trodse Flodens Farer og i ondt Vejr at dvæle ved den eller sejle ud paa den; ligeoverfor Ridderen er hun dog mere blød, thi hun gjengjælder hans Følelser. Da han begjærer hende tilægte, giver hun ham derfor sit Ja, og de Gamle samtykke i, at Brylluppet holdes strax, hvilket er blevet muligt derved, at en Gejstlig, Pater Ottmar, under Uvejret er kommen i Land paa Øen. Nu, da Undines Skæbne nærmer sig et afgjørende Vendepunkt, viser Havmanden Kjølbrond sig for hende og tilkjendegiver, at hun, der som et Væsen fra Bølgerne hidtil ingen Sjæl har haft, ved Foreningen med sin Elskede vil blive et Menneske som Andre og faa Menneskesjæl; men han bebuder tillige, at hidtil ukjendte Kvaler med det Samme ville falde i hendes Lod. Undine opfyldes af bange Anelser, men allerede nærmer det lille Bryllupstog sig; et Par Fiskerdrenge med Voxkjærter gaa foran, fulgte af Ottmar, Guntram og Anna. Og da nu Brudgommen træder hen til Undine, svinder al hendes Frygt, og hun rækker ham fortrøstningsfuldt Haanden; men ude fra Floden lyder Undinernes Sang, der varsler ilde om deres Søsters tilkommende Skæbne.

Ved Foreningen med Huldbrand er Undine bleven forvandlet til et andet Væsen; det Vilde og Besynderlige er forsvundet, og hun viser sig som den rene, elskelige Kvinde. Han fører hende til Borgen Ringstetten, der ligger i Nærheden af Donaus Kilder, og de forberede en Glædesfest i dette deres lykkelige Hjem. Undine erkjender dog snart, at hun ikke længere bør skjule Hemmeligheden ved sin Fødsel for sin Ægtefælle, og inden Festen tager sin Begyndelse, betror hun ham Sandheden, som han hidtil kun i enkelte Øjeblikke dunkelt havde anet; han erfarer desuden, at den Sjæl, hun ved Foreningen med ham har faaet, kun kan bevares ved hans Troskab; sviger han hende, maa hun hjem til sine Bølger og sine Frænder og, mistende sin Sjæl, atter blive som de, kun at den smertelige Erindring om hendes Fortids Lykke altid vil følge hende. Ridderen gyser ved Tanken om, hvad Undine oprindelig er, og hvad hun har tilstaaet for ham, men han røres ved hendes Renhed og Kjærlighed til ham og lover, stedse at elske hende og være hende tro. Glad og lykkelig deltager derfor Undine i den Fest, hvis fejrede Dronning hun er. Blandt Gjæsterne befinder den stolte Bertalda sig, som elsker Huldbrand og havde gjort sig Haab om hans Haand; ved at blive Vidne til Undines Lykke opfyldes hun af Had mod hende, og hun foresætter sig at stifte Splid og Uenighed mellem dem og om muligt at vinde Ridderens Kjærlighed. Den hemmelige Gru for Undine, som Huldbrand, trods al sin Villie til at stræbe imod, nu føler, gjør Sejren let for Bertalda, og lidt efter lidt indvikler hun ham saaledes i sit Garn, at han ganske vender sit Hjerte fra Undine og ene finder sig lykkelig hos Bertalda. Havmanden Kjølbrond, som ofte viser sig i Borghaven, minder nu Undine om sine tidligere Varsler; han bebuder Havaandernes Hævn over Ridderen, hvis han engang skulde besegle sin Utroskab ved et nyt Ægteskab, og betegner Undine selv som den, der skulde være Hævnbudet og bringe ham Døden. En Dag, da Huldbrand er draget ud paa Jagt med Bertalda, overvældes Undine i sin Ensomhed ganske af Sorgen. Med Vemod maa hun tænke paa Fortidens lykkelige Dage, da hun som Fiskerpige færdedes ved Floden, og hun synger til Luthen en Sang, hun mindes fra fordums Tid; hendes Søstres Stemmer lyde fra det Fjerne, og da hun hører deres Kalden og gjenkjender dem, driver en uimodstaaelig Længsel hende ned til Flodbredden. Her hilses hun af Undinerne, som synge og dandse om hende og tilsidst føre hende op paa en stor Muslingskal, der hæver sig op af Floden. I dette Øjeblik kommer Huldbrand og Bertalda til, og Ridderen, der ser sin Hustru blandt Undinerne, forbander og forskyder hende. Kjølbrond kommer nu tilsyne og varsler Ridderens Død, naar denne atter mødes med Undine, og paa hans Bud synker hun ned i Bølgerne, endnu anraabende sin Elskede om ikke at bryde den Pagt, der forener dem.

Efterat Huldbrand har mistet Undine, vaagner hans Anger og hans Kjærlighed; men Bertalda, som mærker hans voxende Ulyst til at ægte hende, forstaar at besejre enhver Toven fra hans Side, og meddeler ham desuden, at en talrig, af hende indbudt Bryllupsskare allerede er paa Vejen til Borgen. Et Uvejr raser udenfor, medens Bryllupsgjæsterne forsamle sig i det forfaldne Borgkapel, og da Brud og Brudgom knæle ned for Alteret, rammes Kirken af et Lyn, hvorved dens øverste Del styrter sammen, og Kjølbrond viser sig med Undinerne, for at Hævnen kan blive fuldbyrdet. Undine maa nu give Huldbrand det Kys, der bringer ham Døden; men en klartrislende Kilde ved hans Grav vil blive Tegnet paa, at ogsaa hun har fundet Fred.

I dette Klaver-Udtog — som dels er udarbejdet af Komponisten selv, dels af Otto Malling — er Musiken paa flere Punkter forkortet og omarbejdet. Pianopartiet lader sig gjennemgaaende udføre selvstændigt, idet man kun paa de enkelte Steder, hvor der er underlagt Systemer med mindre Noder, benytter disse istedetfor de almindelige.

INDHOLD.

UNDINE

af

I. P. E. HARTMANN.

№1. INDLEDNING.

Allegro moderato assai, grazioso.
Undinernes Leg ved Flodbredden.

Horn

mf *dim.*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Clar.

p

Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Str. Bl.

p *dim.* *p*

Ped. * Ped. * Ped. *

Str. Bl. Str.

p

Clar. Viol.

pp

Ped. * Ped. *

Viol.

Clar. Fl. Str.

Clar. f mp dim. p Fag.

Ped. * Ped. * Ped. *

Allegro.
Et Uvejr bryder ud.

fz mp p fp fz mp

p f fz Ped. * f fz Ped. *

f p cresc. f

Ped. *

con fuoco
fz
fz
ten. ten.
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
ten. ten.
ten. ten. ten. ten.
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
8
8
fz
Ped.
fz
cresc.
dim.
p
fz fz fz fz

Un poco meno allegro.

Bl. p Str.

Ped. *

Fl.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

cresc. f p

Ped. * Ped. * Ped. segue Ped. * Ped. *

Allegro.

fp fz p

Ped. *

rfz mf rfz rfz

Ped. * Ped. * Ped. *

p cresc. f

con fuoco *fz* Ped. * Ped. * Ped. *

ten. ten. ten. ten. Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

fz *fz*

Più allegro.

cresc.

Ped. * Ped. *

ff *rfz* Ped. * Ped. *

Un poco meno allegro.

p dim.

Moderato.

(Tæppet gaar op. Udenfor Fiskeren Guntrams Hytle knæle Mænd og Kvinder foran et Madonnabillede.)

dim.

En Stemme af Choret.

(Sopran eller Tenor.)

1. Bort svin_der den mør_ _ _ke Tor_den_sky,
2. Snart Da_gen ned_syn_ _ _ker bleg og mat

segue

ej Ly_ _net me_re flam_ _mer!
med Sol bag Ve_stens Bu_ _er!

p smorz.

Allegretto moderato, quasi andantino.

Chor.

Sopr. Alt.

1. Alt spre_der So_len saa mildt paa_ny sit Guld o_ver Sko_vens Stam_mer; thi pri_se vi dig, Guds Mo_der god, som styrked i Farens Stund vort Mod, som stæk_ker Stormens Vin_ger, og svul_men_de Flod be_tvin_ _ _ger!

2. Snart hyl_les Jor_den i bæl_mork Nat; men jeg ej for Mul_met gru_ _er! bag Stjer_ner_ne bor en kjær_lig Aand, han hol_der vor Klo_de i sin Haand, han fre_der om Land og Vo_ver, mens so_de_ligt Stø_vet so_ _ _ver!

Ten. Bas.

Fl.

ten.

Undine.

1. Tror du, Hav_man_den so_ _ver? Skip _ per, stol paa hans Slummer ej! snart under fraa_den_de
2. Stormen lumske_lig skju_ler sig om Da_ _gen, den le_de Trold! Vogt dig! fra bæl_mør_ke

Udsættelse for Piano alene.

1. Vo_ ver grumt han dig dra_ger paa Do_dens Vej!
2. Hu_ ler styr_ter i Nat_ten han frem med Vold!

№ 2. MELODRAMA OG VISE.

Moderato, grazioso.

(Anna, syslende udenfor Hytten, medens Aftenens Ro kun afbrydes af Flodens Bølgegang.)

cresc.

p

Ped.

Anna. Un - dine kommer ikke! —
snart falder Mørket paa;

pp

ned blinker Aftenstjernen alt mat fra Himlens Blaa; Alt er saa tyst og stille; kun Bølgen larmer nu. —

p *f* *p* *dim.*

O, var hun dog her hjemme! jeg er saa mod i Hu. —

pp

Nu vanker gamle Guntram
saa længselsfuld ved Strand,
og søger efter Pigen
med stolte Riddersmand. —

VISE.

Andantino, poco allegretto.

Anna.

1. Og vær mig, du Fi_sker_pi_ge, huld, og skjænk mig din El_skov og Tro! da smykker jeg dig med Per_ler og Guld; i gyl_de_ne Hal skal du bo!

2. Herr Rid_der! jeg vil ej Spøg for_staa; jeg er vel saa stolt, som mit Hav! Til Præ_sten I først med mig maat_te gaa, før jeg mig til E_der hen_gav.

3. Og hør mig, du Mø saa ren, saa from! hvis du vil mig gi_ve din Tro, da fø_rer jeg dig til Pa_ven i Rom, og selv skal han sig_ne os To!

Ped. p dim. p pp dim. smorz. 1. 2.

Allegro molto.

pp fp fp pp

Anna. Men tys! der kommer Nogen, jeg hører Stemmer hist!
Det er min gamle Guntram, — han bringer hende vist!
Der kommer han med Huldbrand. — Men hun? —

f risol. — O, store Gud!
hun staar i Baaden oprejst! —
o, hvis hun styrted ud!

Poco andante.

p Undine! kom i Land! p o, kom dog, Barn!

mf p
Guntram. Tak, milde Himmel!
hun er naaet til Bredden.

smorz.

Nº 3. SCENE.

(Kjølbrønds Spaadom.)

Moderato.

Kjølbrønd.

Sjæ-len du faar, naar du som Brud knyttes med hel-ligt Baand! Ak, ej til Fryd vinder du den, u-sæl er Menneske-aand. —

f risol. fz mp

cresc.

fz mp cresc. fz

sostenuto

Før var dit Sind ro_ligt og let, thi det sin Drift kun lød;

mp *mp* *con Ped.*

cresc.

nu du_bevidst Li_vet skal se, kjen_de dets Sor_ger og Nød.

fz *mp* *fz* *mp*

fz *fz*

cresc. *dim.*

Skin_net ej mer daa_re dig skal, Sand_he_dens Lys skal du se,

fz *fz* *p* *dim.* *Ped.* *

fz *fz* *dim.* *Ped.*

o, men dets Glands smer - te dig vil, fyl - de dit Hjer - te med Ve! —

p *dim.*

Ped. ✻

p

Ped. ✢ Ped. ✢ Ped. ✢

f risol.

Vars - - let jeg har! tænk paa mit Ord!

f risol.

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

f risol.

Ped. ✢ Ped. ✢ Ped. ✢ Ped. ✢

glem ik - ke stolt din Slægt! Engang maa - ske sø - ge du vil at - ter dens Va - retægt!

cresc.

mare. *cresc.* *f*

Undine (drømmende).

Hvad er en Sjæl?

p legato

poco cresc.

(♩. = ♩) Recit.

Og hvad er al_le hi_ne Smerter, som den kan rumme?

pp

p

smorz.

Ped. *

Tempo di marcia. **Nº 4. BRYLLUPSMUSIK OG CHOR.**

2 Cl.

p dolce

Ped. * Ped. *

1.

2.

Ped. * Ped. *

fp fp fp p dim.

(♩= ♩) Cl. cantabile Ped. Ped. Ped. * Ped. * Ped. *

tr f p smorz. Ped. Ped. Ped. * Ped. * Ped.

(♩= ♩) con anima fp Ped. * Ped. * Ped. * fp fp Ped. *

dim. mf p mf p mf p Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Chor af Undiner (fra Floden).

Allegretto quasi Andantino.

Sopran 1. 2.

Ve dig, stakkels Un_di_ne! ve! Menne_ske_lyst, Menne_ske_sorg

Alt.

nu skal fyl_de dit Bryst! Før var dig Ver_den i Al_ting god;

Bl. Str.

nu skal den of_te gaa dig i_mod, tidt skal du græ_de, sjel_dent kun le,

Ped. * Ped. * Ped. *

stak_kels Un_di _ ne! stak_kels Undi _ ne! ve dig! ve! stak_kels Un_di _ ne!

mf

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

f

ve dig! ve! Un_di _ ne! ve dig! ve!

f

p p

Ped. * Ped. *

f p Harpe

p

Ped. Ped. *

Nº 5. MARCHE MED CHOR.

(Ved Festen paa Huldbrands Borg.)

Allegro moderato.

ff

naar den med Fug - le - sang fæ - ster sin Bo paa grøn - nen - de Vang. Hvem er

ff

ff

Ped. *

mf

sa - lig som Hel - ten, naar kraft - fuld sin Arm han slyn - ger om bli - de

mf

mf

mf

Kvin - de! In - gen

mf

rfz mf rfz mf mf

Pris er saa skjøn i Kam_pe_nes Dyst, som Hvi_len ved el_sket Bryst. Hil Jer! Hil

ff ten. ff cresc.

Hil dig,

Hjemmet, som fav_ner Jer her! Hil dig, vor Her_sker! Hil dig, hans Viv! Som

fp p ten Ped. *

Vaa_ren vor_de skjønt jert Liv, naar den med Fug_le_sang fæ_ster sin Bo paa grønnen_de Vang. Hvem er

ff Ped. *

mf
sa_lig som Hel_ten, naar kraft_fuld sin Arm han slyn_ger om bli_de Kvin_de, han
mf
tr
crescendo
slynger om bli_ _de Kvin_ _ _de!
fff
Hil Jer, hil Hjem_ _met, som
dim.
crescendo
fff
dim.
crescendo
6
ff
dim.
Ped.
Ped.
con Ped.
fav_ _ner Jer her!
fff
Hil Jer, hil Hjem_ _met, som
ff
ff
Ped.
Ped.
con Ped.

fav - - - ner Jer her! hil Jer!
hil Jer, hil Jer, hil Hjem - met her! hil, hil!
Ten. 1. 2.
p dolce
Skjøn - - - - - ne Do - - - - - nau, du, som dig slyn - ger,
Bas. 1. 2.
p dolce

Alt.

p

Skjøn _ _ _ _ _ _ _ _

slyn _ _ ger gjen _ _ nem et vel _ sig _ net Land,

mf *mf* *p* *pp* Cor.

p Sopr.

Du, hvis Bøl _ _ _ ge sag _ te gyn _ _ _ ger,

_ _ _ _ _ _ _ ne Do _ _ _ nau, hvis Bøl _ _ _ ge sag _ te gyn _ _ _ ger,

du, hvis Bøl _ _ _ _ _ ge sag _ _ _ te, sag _ te gyn _ _ _ ger,

p *p* *p*

Ped. *

sag - - - te, sag - - te om Bor - - - gens Strand!
p
sag - - - te, sag - - - te om Bor - gens Strand!
sag - te som i Leg om Bor - - gens Strand!
p
p
fp
fp
p
Ped. * Ped. Ped. Ped. Ped. *
kvæg du Huldbrand og Un - di - ne med dit fri - ske, ly - se Skjær,
p
p
p
p
Ped. *

Og naar u - - - de bar - ske Stor - me hvi - - - ne,

Og naar u - - - de bar - ske Stor - me hvi - - - ne,

og naar u - - - de bar - ske Stor - me hvi - - - ne,

Ped. * Ped. * Ped. *

fred om dem, fred om dem ved Bred - den her!

fred om dem, fred om dem ved Bred - den her!

fred om dem, fred om dem ved Bred - den her!

Tromp.

con Ped.

Str.

mf *fz* *crescendo* *fz*

con Ped.

Sopr. *p*

Alt.

Hil dig, vor Hersker! Hil dig, hans Viv! Som Vaa_ren vor_de skjøntjert Liv, naar den med Fug_le_sang

Ten.

Bas. *p*

p

Ped. *

ff

fæ_ster sin Bo paa grønnen_de Vang. Hvem er sa_ _lig som Hel_ _ten, naar kraftfuld sin Arm han

mf

ff *mf*

ff

mf

Ped. * Ped. *

cresc.

slyn_ger om bli_de Kvin_de, han slyn_ger om bli_de Kvin_ _ _de!

cresc.

tr tr cresc.

6

Ped. *

ff dim.

Hil Jer, hil Hjem_ _met, som fav_ _ _ner Jer her!

ff dim.

ff dim.

Ped. * con Ped. Ped. *

ff

Hil Jer, hil Hjem_ _met, som fav_ _ _ner Jer her!

ff

ff fz

Ped. * con Ped.

mf *f*

hil ___ Jer! hil ___ Jer, hil Jer, hil

mf *f*

p *fz* *p* *f*

Hjem - met her! Hil Jer, hil

con Ped.

Jer! ___

No 6. BALLET MED CHOR.

Allegretto.

Fl.

Viol.

p dolce

p

Ped. ❊ Ped. segue

8

1. 2.

Fl.

mf

8

Bl.

Chor.

Sopr. p dolce

Alt.

Let vi os svin_ge i Kvæld med hin_an_den, gri_be i Dand_sen det sa_li_ge Nu!

Ten.

Bas. p dolce

p dolce

Fl.

pp

Ped. ❊

Let_te_re Bølgen dog springer mod Stran_den,

Ped. * Ped. segue *

p dolce

lettest af Al_le, Un_di_ne, er du! Skjøn_ _ue_ste Pryd du er ved vor Fest,___

f

f

Ped. *

___ glad dig mon hyl_de hver jub_len_de Gjæst!

Fl.

f

Ped.

tr

Fl.

leggiere

smorz.

Ped. *Ped. segue

Viol.

Cl.

Fl.

Let vi os svin-ge i Kvæld med hin-an-den!

glad dig mon hyl-de hver jub-len-de Gjæst,

glad dig mon hyl_ _ _de hver jub_ _ _len_ _de, jub_ _ _

f

len_ _de Gjæst! Dig hyl_ _ _der glad hver

fz. *fz.* *fz.* *fz.* *fz*

jub_ _ _len_ _de Gjæst!

fz *fz* *f*

Ped. *

Nº7. CHOR MED DANDS.

Allegro poco moderato.

(Unge Piger og Svende bringe Blomster og Krandse.)

dolce

Ten.

Ro - sen stod i grøn - ne Lun - de, suk - ked ømt: o,

Bas.

dolce

p *dim.*

hvis jeg kun - de hvi - le ved Un - di - nes Bryst, da jeg vis - ne - de med Lyst!

mf *dim.*

mf *dim.*

mf *p* Bl.

Sopr.

fp

Vi den brin - ge; hør dens fromme Bøn, skjænk den Kjær - lig-

Alt.

fp

p 3 2 1 3 *fp*

dolce *fp*

heds og Tro_skabs Løn! Vi den brin_ge; hør dens from_me Bøn,

fp *dolce*

Ten. *dolce* *fp*

Vi den brin_ge; hør dens from_me Bøn,

Bas. *dolce* *fp*

p *fp*

p

skjænk den Kjær_lig_heds og Tro_skabs Løn, og Tro_skabs Løn,

p

p

skjænk den Kjær_lig_heds og Tro_skabs Løn, og Tro_skabs Løn,

p

mf *p* *f*

No 8. MELODRAMA.

Allegro moderato assai, grazioso.

a tempo.

Undine. Ensom i min Hytte sad jeg,
ingen Kummer naged mig,
mine gamle Sange kvad jeg,
var saa glad, saa lykkelig!

p

smykked mig med friske Krandse,

Ped. *

Viol. Fl.

p *cresc.*

spejled mig i klare Væld,

Ped. * Ped. *

mf *p*

sprang omkring i muntre Dandse

Ped. *

mf *p*

med Undiners Flok i Kvæld.

Ped. *

Ped. *

Se, da luttred Elskovs Flammer
mig til bedre Væsners Lod!

Fl.

Viol.

pp *ritard.*

Ped. *

Ak! men Smertens hvasse Braad
Modtog Sjælen i dens Kammer.

a tempo.

Ped. * Ped. *segue*

Fl. Fl.

poco rit.

O! hvi blev jeg ej dernede,
mens jeg kjendte Livet ej!

Ped. * Ped. * Ped. *

(Umiddelbart herefter følger No 9.)

Nº 9. ROMANCE, CHOR OG DANDS.

saa du ned i Bøl_ _ge? Staar til Rig_dom man_de_lig din Hu, kjæk den
dig paa Dy_bets Vej_ _e; men ej Dø_den der skal fav_ne dig, Hav_bund

vaa_de Vej du føl_ _ge! — „Nej, min Rig_ _dom
og har Liv i Ej_ _e. Ha_vets fag_ _re

smi_ler dybt paa Ha_vets Bund, der min Pi_ge hvi_ _ler; —
Kvin_de der dig trø_ste skal, og din El_skov vin_ _de; —

espress.
energico
dim.
dybt paa Ha_ _vets Bund! ak, min Lyk _ ke kun smi _ ler
der dig trø_ _ste skal! al din Sorg og Kval· i det
dim.
Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *
dim.
Ped. ✣ Ped. ✣ Ped. ✣ Ped. ✣
smorz.
dybt paa Ha _ vets kol_ _ _ _de Bund!"
dy_ _be Blaa du glem_ _ _ _me skal!
Chor af Undiner.
pp Sopr 1. 2.
Ak, din Lyk _ ke
Al din Sorg og
pp Alt 1. 2.
dim.
pp
Ped.
*
fp
dim.
pp
Ped. ✣ Ped. ✣ Ped.
✣

dim. *pp*

kun smi-ler dybt paa Ha-vets kol- - - -de Bund!
Kval i det dy-be Blaa du glem- - - -me skal!

pp *dim.*

dim.

Ped. *

fp dim.

Ped. Ped. Ped.

Allegro moderato. Allegro non troppo. *p*

Un-di-ne! Un-di-ne! Un-di- -ne! kom!

p

Bl. *p* *dolce* Bl.

Ped. * Ped. * Ped. *

p

ved sø-ster-lig Barm du hvi-le skal saa tryg, saa varm!

p

p Bl.

O skynd dig, kom! ved sø_ster_lig Barm du hvi_le skal saa

Bl.

tryg, saa varm!

Allegro, grazioso e leggiere.

(Undine er traadt ned til Flodbredden, hvor hun modtages af Undinerne.)

Hil dig, Un_di_ne! vel_kommen i_gjen!

Bl.

cresc.

Tak, at du glem_te os

ten. ten.

Bl. Str. ten. ten.

fp

ik - ke! Of - te med Ve - mod vi skot - ted her - hen, søg - te dig med vo - re

fp

Fl. *ten.* *ten.* Horn *fp* *ten.* *p* *fp*

Ped. *

p con anima

Blik - - - - ke. Bøl - ger - nes tro - fa - ste Dat - ter fav - ner dig at - ter med

con anima

p *p*

p dolce con anima *p* Bl.

Ped. * Ped. * Ped. *

p

Lyst; Barn - dommens To - ner skal at - ter svulmen - de kvæ - ge dig,

p

Viol. *p* Fl. *p* Bl.

Ped. * Ped. *

mf

dul _ _ men _ de læ _ ge dig Saa _ ret i

mf

pp

sorgful _ de Bryst, svul _ _ men _ de kvæ _ ge dig,

dim. *f* *risol.* *pp leggiere*

dul _ _ men _ de læ _ ge dig Saa _ ret i sorg _ ful _ de Bryst!

smorz.

Poco più lento.

p Clar. *grazioso* con Ped.

mf

Viol. Tempo I°

con anima *mf* leggiere *dim.* *p*

mf *dim.* *p*

mf *dim.* *p*

mfp *p*

Mindre Chor.

mf
1. So _ len syn _ ker! gyl _ den Glands spre_der den paa Vo _ ven!
2. Lif _ ligt paa den glat _ te Kyst sno sig Dandsens Rin _ ge;
mf
p
cresc.
snart den ly_ _se Stjer _ ne_ _krands glim_ _ter o _ ver Sko_ven.
San_ _ _gen fra det ful _ _de Bryst ly_ _ _ste_ligt mon klin _ ge!
p
cresc.
Viol.
Cl.
con anima
cresc.
pp
p
Ped.
*

Hav_ _ _mø sti _ ger op paa Strand,
Fisk fra Hav_bund sti_ger op,

fp *dim.* *mf* Fl. *dim.*

dolce

le _ ger i det hvi _ de Sand. Blomster _ duf_ten
lyt _ ter til paa Bøl _ ge_ _top; Vo _ ven ris _ ler,

dolce

fp *dim.* Fl. Bl.

Ped. * Ped. *

kvæ _ ger Luf_ _ten, kø_ _ ler Ro_sen_kin_den hed.
Vin _ den hvis _ _ler Me_ _ _lo _ di til Dandsens Fjed.

mf *dim.*

p

1.2. Spild ej Ti_ -den, Hav_ -me li_ -den, snart i_ -gjen du maa der_ -ned!

Alle.

Spild ej Ti_ -den, Hav_ -me li_ -den, snart i_ -gjen du maa der_ _ -ned!

pp

Ped. * Ped. segue

Poco più lento.

Cl.

grazioso

con Ped.

p

mf

Tempo I°

Viol.

con anima

mf

leggiere

dim.

p

mfp

p

mf

p

mf

p

pp

Nº 10. MELODRAMA OG CHOR.

Allegro con brio, assai.

ff

Kjelbrend. Ja, ses I atter,
rammer Døden dig!
ske, som Du vil! —

ff

Undine! synk i Bølge!

con fuoco assai

Chor af Undiner.

f

Ve! ve!

dim. mf f p rit. dim.

Moderato.

dolente

p

Undine. Huldbrand! ak, det er forbi!
Iskold Arm mig barsk omfatter!

Vandre maa jeg vaade Sti,
Bølgen ta'er igjen sin Datter!

mf

pp

Jeg maa bort fra skjønne Jord!
Men et helligt Baand os binder;

mf

mens end Blod i Aaren rinder, det om dig og mig sig snor.

pp

Løs ej Pagten, før du blegner! da faar jeg i Bølgen Ro!

p smorz.

Nu farvel, farvel! jeg segner! O, vær tro, vær tro, vær tro!

(Undine synker langsomt ned i Bølgerne, omgiven af Undinerne, idet hun med mat Stemme gjentager:)

O, vær tro, vær tro, vær tro!

dim. e smorz.

Chor af Undiner.

mf Sopr. 1. 2.

Vær tro, vær tro, vær tro! da faar hun i Bølgen Ro!

mf Alt. 1. 2.

dim.

f *p* *mf*

dim.

p

p

dim.

pp

smorz.

No 11. SLUTNINGS-SCENE.

Allegro con fuoco.

(Det forfaldne Borgkapel. Uvejr, som efterhaanden tager til.)

Moderato non troppo.

Orgel

Str.

Org.

Ped. * Ped. *

Chor (udenfor).

Sopr. *p*

p

Hvert Fjed, vi gjen_nem Li_vet gaa, dit Fa_der_øj_e hvi_ler paa!_

legato

p

Alt. *p*

p

Vel_sig_nel_sen fra dig gaar ud, og Smer_ten ram_mer

Ten.

p

p

p

(Huldbrand, Bertalda og Brudefølget komme ind paa Scenen.)

paa dit Bud.

cresc.

(paa Scenen.)

Sopr.

Alt.

Der_for til dig vor Bøn vi sen_ _de! vej_led du kjær_ligt dis_se Tven_ _de. Vaag o_ver dem paa Lyk_ _kens Vej,_ i Smertens Stund for_lad dem ej!

Ten.

Bas.

Orchester *f risol. e marc.* Org. *mf* *f* Orch.

con Ped.

f *dim.* *mf* *f* *mp*

Ped. * Ped. * con Ped.

Ped. * Ped. * Ped.

(Idet Huldbrand og Bertalda knæle ned for Alteret, flammer et mægtigt Lyn gjennem Kirken; dens bageste Del styrter sammen, og Kjølbrand ses, omgiven af en Skare Undiner. Undine stiger frem over Ruinerne og nærmer sig Huldbrand.)

Allegro molto.

mf *rfz* *rfz* Ped. * *rfz* *rfz* Ped. * *rfz* *rfz* Ped. *f* *

Chor af Undiner.

Maestoso.

risol. *f*

Huld - brand! Hæv - nens Stund er kommen! Ve! nu ly - der Dommen!

f Ped. * Ped. * Ped. Ped. segue *f* Ped. * *mf* *dim.* Ped. *

Undine. Huldbrand! Frelsens Stund er kommen!
Jeg dig bringer Dommen!
Vid, nu maa du dø!

mf dim.

Huldbrand (idet han seguer ned for Undines Fødder). Min Undine! lad din Læbe vie mig til Evighed!

Vcel.

Undine. Mine Kysse skal dig dræbe!

p pp

Nu sov vel! nu har du Fred.

Snart en Kilde rundt om Graven risler klar i Dødninghaven, —

da har og Undine Fred!

Vceller.

Chor af Undiner.

Andante.

dim.

Nu far - vel! i Bøl - gen ned! der kun hor Un - di - nens Fred!

p dim.

ff p